

Előfizetési feltételek

helyben házhoz hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre 6 frt — kr.
 Fél évre 3 frt — kr.
 Negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetések díja:

1) ezutánmértékű 3 kr. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Bélyegdíj 30 krajczár.

Nyit tér ora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség

és
kiadóhivatal:

Nagyenyedi
Könyvnyomda és Papír-
árugyár részvénytársaság
Főter 38. szám alatt.

hova egy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

Kéziratok nem adnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Urhatnáság.

Hova-tovább mindjobban elharapódzó emberi gyarlóságra pazaroljuk most a szót.

„Hajdanában más idők jártak. Könnyebb volt az élet, ocsóbb a megélhetés! Nem egyszer halljuk idős, elemedett emberek ajkairól e sóhajos szavakat, akik elszomorodva szemlélik azt a küzdelmet, amit gyermekeik, unokaik végig harcolni kénytelenek, hogy megélhetésüket valahogyan biztosítsák.

Bizony, immár komor, sötét felhők tornyosulnak a szív és a gondolkodás látköre fölé, ha azokat a megváltozott viszonyokat a kereslet és a szükséglet között összehasonlítjuk az ezelőttiekkel, ha gondosan megfigyeljük a jelenlegi kárhuzatos irányt, amelyet csaknem kivétel nélkül követ a mostani nemzedék, amikor az emberek egymás rovására fölfújják magukat.

Mi mindent nem okoznak az emberek azért, hogy nyomorognak és kinlódnak, hogy türehtetlenül nehéz a megélhetésük! Hányféle okot hoznak fel erre, kezdve az adótól, végig egészen az élelmiszerek megrághatóságáig, csak azért, hogy mentegessék fáradozásaik eredménytelenségét! A valódi, az igazi ok pedig legtöbb esetben az uraskodás vágya, az urhatnáság átkos szenvedélye, ezt azonban eltagadják vagy talán meg sem látják.

Pedig nincs ennél veszedelmesebb és pusztítóbb nyavalya, ami a jólétnek, a vagyon szerzésének, a csöndes boldogságnak nagyobb ellensége volna.

Hány tönkrement család siratja boldogságát, nyugalmas életét, hány férfi vesztette már el állását, mindenét, becsületét, hány nő lett boldogtalan vagy könnyelmű, mennyien tévedtek a nem igaz utra, hányan vesztették már eszüket az urhatnáság borzasztó járma miatt!

De ne gondoljuk, hogy csak a nagy urakról van itt, eme sorokban szó, kik a gyönyörökben virágról-virágra szállva, élvezetet vásárolnak drága pénzükön s ily módon elfecsérik az öröklött nagy vagyont. Oh, nem ezekről szólunk, hiszen aki elődeinek örökét csak mulatozásra tudja felhasználni s nemzetének miben sem hoz hasznot, az megérdemli sorsát. De te, magyar nép, ki verejtékkel keresed kenyeredet, te, aki nemzetednek egyik támasztó oszlopa és fenntartója vagy, te is az urhatnáság igáját nyögöd.

A munkás, az iparos a nagy urat akarja követni

ruházatban, élvezetben; a béres úgy akar élni, mint gazdája, a két ökrös gazda a hat ökrösön is tultenne, ez utóbbi pedig nagyobb lábon él, mint jövedelme megengedi A munkás „ur“ akar lenni, az iparos a tekintetes czimmél nem adja alább, a hivatalnok, orvos, ügyvéd megnagyságotlatja magát; a nagyságos urnak a méltóságos czim is kevés és így tovább; mindenki többnek és nagyobbak akar látszani, mint amennyi igazában, s úgy akar élni, ahogy körülményei és javadalmi meg nem engedik. A tisztviselőtől sokat követel meg a társadalom, mit nem győz meg fizetéséből s így adósságra veri magát az uraskodás látszatáért. Az iparos pedig csak legényeit, inasait dolgoztatja, maga pedig csak fel s le sétál, vagy a korezmába megy sörözni, mert — úgy véli — csak így emelheti a „tekintélyét“!

Itt a hiba, itt az a lejtős út, mely néha észrevétlenül, sokszor rohamosan a romlásba visz, s amelyen ha valaki megindul, csak nagy lelki erővel és becsületérzessel képes élete folyását más, jobb irányba visszatartani.

A régmúlt időkben nem adtak annyit a módira, a látszatra, nem akarták az emberek az egész világnak kimutogatni, hogy mijük, mennyiük van a ládafiában. Csöndes boldogságot kerestek a házi tűzhely körül és találtak is. Mikor a fáradságos napimunka után vagy egy heti dolog végeztével a családi körben pihente ki a gondos apa az ő testi törődöttségét, ott a családban találta fel munkája jutalmát s azt az erőt, amelytől szinte újra megifjodva léphetett ki a munka folytatásához. Most azonban ritka az ilyen ember, mint a fehér holló. Korcsmáznai, mulatni, dorbézolni, dáridókat csapni, ez a jelszó járja. Persze, hogy így aztán nem megy jól a dolog, nem pihentek az erők, kevesebb a munkedv s több az . . . adósság. A vége pedig a tönkrementés, inség és nyomorúság.

Ez ellen kell tehát küzdeni. Csak addig nyújtózzunk, ameddig a takarékos, akkor biztosan nyugodt, boldogabb életünk lehet s a csöndes megelégedésben több lesz örömünk, mint ha talán csábítóbb, de gonoszabb utakon haladva, az uraskodás szenvedélye kalauzol.

F. N.

Sz. 14793—899. A vármegye méltóságos főispánja számos törvényhatósági bizottsági tag fölkérése folytán azon célból, hogy a vármegye közön-

sége Csató János kir. tanácsos alispánnak a folyó évben betöltött 25 éves alispánsága alkalmából hosszú érdemteljes szolgálata ezen jubilaris éve megérhetése feletti örömet, érzelmeit és meleg üdvözlését méltóan kifejezhesse, folyó szeptember hó 12-ének délelőtti 10 órájára rendkívüli közgyűlést híván össze, ezennel van szerencsém ezen rendkívüli jubilaris közgyűlésre, melynek egyedüli tárgya szeretett alispánunkkal szemben a törvényhatósági bizottság érzelmeinek megfelelő határozat alakjában kifejezése leendő, tisztelettel meghívni.

Nagy-Enyed, 1899. évi szeptember hó 1-én. Gáspár János vármegyei főjegyző.

A szegény tanulókat segélyező egyesület nyári mulatsága.

1899. szeptember 3.

(*) Hogy érdeme szerinti, hangulatos referátát irhassak a vasárnapi pompásan sikerült mulatságról, azon szép és fáradhatlan buzgalmu asszonyoknak, leányoknak kellene körülöttem lenni, kik azt oly hangulatosra, kedvessé tették. Egy mégis van, mi a vasárnapi kedves és hasznos mulatságra emlékeztet, t. i. a körültem hangzó gyermekzsivaj s ha ez más munkában, megszokottsága dacára zavarna, ez alkalommal némileg kiségitőm, mert elém varázsolja a vasárnapi elevevéget, zsvajt s megkönnyíti ezen feladatomat, hogy ismét beleéljem abba magamat! Mi férfiak, különböző módon s körülmények között, de mind rabjai vagyunk a nőknek és azok nem kímélik a fáradságot, hogy rabjaikká tegyenek. Azzá tettek e mulatságon is, bármennyire elhatároztuk, hogy erősek (!?) leszünk, rabjaikká tettek elbűvölő mosolyaikkal, nyájas előzenységükkel s főképen fáradságot nem ismerő buzgalmuikkal, mely a mi részünkről, kik csak kellemesen élveztünk, mindenesetre a sikert biztosító viszonzást igényelte; rabjaikká tettek annál könnyebben, mert az igazi jótékonyaság szolgálatában állottak, fáradoztak és ebben kellemes kötelességünk volt kezükre járnai.

A fenyegető idő dacára eleven, tarka élet kezdődött a sétatérén már 4 órakor. Harsogó zenével vonult fel a jól szervezett tűzoltó zenekar, mely a 4—6-ig tartó néptünetpály alkalmával az élvezetes sáthangversenyt

TÁRCZA.

A magyar irodalom kardforgató apostolai.

Nemzeti irodalmunk történetének tág mezeit bejárva, csak alig akadunk ama keskeny zsellértelekre, amelyen eddig a kevés hivatott munkás a hadtudományt művelte. S mégis mily nagyon tévedne az, ki az irott termékek nagy számából akarná a magyar hadművészetet megítélni!

Mert jóllehet, nemzeti kulturánk mezein a magyar hadi tudományok irott termékeire alig akadunk, mégis tagadhatatlanul igaz, hogy mi magyarok nem tűntünk ki tudományban, sem művészetben, hanem amivel annyi népek között fölényünket biztosítottuk, a magyar hadművészet volt, amivel tanítómesterei lettünk a művelt nyugatnak.

Ki sem vitathatja el, hogy a magyar hadművészet hazaszerző erejét s fegyvereinek hatalmát fél világ nyögte és szenvedte át.

Már most, ha igaz az, hogy a nemzeti irodalomban csak oly műveknek van helyük, amelyekben az illető nemzetnek sajátosságai nyilatkoznak meg: első hely illeti meg nemzeti irodalmunkban a magyar hadművészetet, melyben a nemzeti érzület legfenségebb erejében nyilatkozott meg.

Igen, nyiltan hirdethetjük, hogy a hadművészetben elért fölényünk volt az, mivel a hadak útján Európa szívébe eljutottunk s mivel itt hazát foglaltunk. Ezzel vontuk magunkra a művelt világ figyelmét akkor, amikor színterén megjelentünk.

Hódító fölépésünkről, hazaszerző csatáinkról, hadserevezetünkről s intézményeinkről a megriadt Nyugat klastromokba szorult olasz, német és francia krónikásai reszkető kézzel, epébe mártott tollal, irtózáttal írtak. A lóhusevő és verívő magyar Isten átka volt! Regino kiírta Justinusból a magyarokra azt, amit az hétszáz esztendővel előbb a parthusokról írt. Ilyen igazmondással szólta akkor felőlünk és viselt dolgainkról oly krónikások is, kik eleven magyart még nem is láttak. Így készültek a krónikák feljegyzései a középkorban, amikor egy jeles történettudósunk szerint a tudomány iskolája kínai papucs volt, mely a lelket örökös kiskorúságban tartotta, amikor az irodalom éppen a legszemmeláthatóbb tünetének megfigyelésére nem bírt érzékel.

Igy látta aztán az akkori vakonhívó világ szeme éppen torzalakját a magyarnak s a magyar hadművészetnek.

De míg a krónikások epébe mártott tolla rágalmat rágalomra halmozva ellenünk ingerelte az akkori művelt világot, annak a gyakorlati életben több értelemmel és bölcseséggel megáldott férfiai a magyar hadak szervezetét és hadakozása módját mintául állították a hellen és római hadművészetben nevelt hadsergeik elé. Sőt nem kisebb uralkodók, mint Byzanc császárai Bölcs Leo és Konstantin Porphyrogennéta is a maguk hadainak reformjához mintául szintén a mi hadviselésünket veszik s midőn „Taktikájukat“ kibocsátják, hogy hadi embereiknek használható utasítást adjanak, a magyar hadak szervezetéről és harcmódjáról a legfényesebb, okmányhitelességű irott emlékeket állítják.

A byzanti Taktikák a magyar hadművészetnek legelső, legfényesebb és legnagyobb irott termékei, mivel e művek, amiként azt Salamon Ferencz „A magyar hadi történethez a vezérek korában“ című mélyreható kritikái munkájában bebizonyította, államunk megalakulása korában uralkodott nemzeti intézményeink és hadviselésünkről oly hiteles okmányt képeznek, amilyenrel kevés régi vagy mostani nép dicsekedhetik.

Hogy Salamonnal szóljunk, Leonak és Konstantin Porphyrogennétának nemcsak az az előnyük a krónikások felett, hogy egykoru dolgokról írnak, midőn a magyarokat a vezérek korában ismertetik, hanem ezen görög munkákat természetök is minden bármi néven nevezendő krónikák fölébe helyezi. Mondhatni okmányhitelességük. A görög középkorban, míg Velencez e téren tul nem tett rajta, az egyedüli diplomata nép volt, azaz olyan, mely állami létének egyik főgyökérszálát a diplomáciában kereste és találta meg.

Életérdeke volt pontosan ismerni az idegen, legalább a vele érintkezésbe jöhető nemzeteket. Az objektivitásnak igen nagy mértéke az, mely Leo és Konstantin műveit feltűnően megkülönbözteti a középkori krónikáktól.

Aki még a Salamon kiderítette igazságokban, hogy a byzanti Taktikák vezérek korabeli nemzeti intézményeinknek leghűbb képét nyújtó forrásai, kételkedni merne, azt Meynert német hadtörténeti író „Das Kriegswesen der Ungarn in seiner geschichtlichen Entwicklung“ című művére utaljuk, melyben az elfogulatlan tudós író kiválóan idegen kútfők nyomán kimutatja a

szolgáltatta, előékenyen bocsátva tudását a mulatságot rendező egyesület nemes czéljának szolgálatára.

A két helyen is felállított pénztár alig győzte kiszolgáltatni a belépő jegyeket és azokkal járó csinos jelvényeket és 1/25-kor már nagy néptömeg hullámzott fel és alá, megtöltvén majd minden zugában a nagy sétateret s mulatságot találva annak minden részén.

Hatalmas póznán piros keszkenőt lobogtatott a szellő s annak sarkában egy koronát, erős vágyat keltve a vidám suhancz seregben, mely — a század végét is jelezve — kézzel, lábbal kapaszkodott a magasba, nem annyira a dícsőségért, mint a kendő csücskeben rejlő pénzért, de haj! Samu bácsi sok szappant pazérolt a sudar árbocra s az diadalmasan megvédte kincsét a nebulok nem kis bosszúságára.

Igénytelen, rövid czövekre borított fazek hívta fel másfelől az érdeklődők figyelmét. Búsan, sorsát mintegy sejtve, csüngött a törekeny jószág csalfa fentartóján s tényleg pár perc mulva szétröpült darabjai hirdették a mulatságot, bekötött szemű suhancz botja tette lehetetlenné, hogy belsejében valaha valami jót rejtegethessen az örökké éhes emberiség számára s míg ő búsan végezte be földi pályafutását, a diadalmas suhancz örömragyogó arccal dugta zsebre kiérdemelt jutalmát.

Idétlenül izgó, mozgó alakok tűnnek fel, kacagató bakugrással haladva nehéz pályájukon, barátságosan — de nem kívánatosan — érintve nem egyszer orrukkal az édes anyaföldet, zsákban futó (?) gyerkőczök ezek, kiknek egyike s egyszer mégis csak el kell, hogy érje a czélt és épen ez a czél; jutalmazott fáradság neki, kacagató mulatság a néző közönségnek.

Ime, virágkorzóra emlékeztető csinos kis kocsik robbognak elő, pompás, jól táplált kis csacik húzzák s koronként barátságos lá-val hívják a vidám gyerek sereget egy kis kocsikázásra. Van is keletjük, folyton actióban vannak, vidámság, dévaj kacagás hangzik ki a díszes virágernyők közül s ha nem csalódom, úde női arczokat, bajszos férfi alakokat is pillantottam meg e kocsikon; nincsen is kedvesebb dolog, mint gyermekké lenni, a gyermekek kedvéért.

Az idő előrehaladtával nagy elevenség vette kezdetét a czukrászdában, buffetben, szép asszonyok árulták — és pedig igazán ocsón és minden zsarolás nélkül — az ételjegyeket, — szép asszonyok porciózták a kivétel nélkül protektios adagokat, szebbnél szebb leányok sütyöve hordották ki azokat a fogyasztók részére, miközben más szépségek csokorba kötött testvéreiket árulgatták az arany ifjuság körében s bizon megesejt, hogy egy-egy már eladott csokor, udvarias vevője előzékenységből 2-3 gazdát is cserélt, ugyanannyitól hozva jövedelmet a jötekonyság oltárára!

Nagyon keresett volt a szépen felszerelt sorsolási bazár is, úgy hogy aki nem sietett, már sorsjegyhez sem jutott és a legnagyobb részt nyerő számok oly szép, csinos és hasznos tárgyakat juttattak a nyerő birtokába, melyek egyike sem állott a sorsjegy árának értékén alól, ellenben legtöbbje magasán felette.

Zápor módra omlott a konfetti a járókelők nyakába, fejébe, szemébe és a mulatságon részt vevő orvosok feltűnés nélkül műszeres táskájukért küldöttek s egy

magyar hadnak a többitől eltérő nemzeti sajátosságait, intézményeit s amaz előnyöket, melyeket a magyar hadviselés feltűntet s ama magasabb tényezőit, melyeket a műveltebb népek a magyar hadseregtől átvettek. Tehát bebizonyítja azt, hogy hadi fölényünkkel multuk felül a művelt Nyugatot s hogy ennek a hadművészetben tanítómestere lettünk.

Bár a nemzeti lélek szolgálatára csak lassan-lassan, évszázadok multán alakul a magyar irodalom, de azért mégsem igaz, mit Reinmann Jakab Frigyes a Histori Literariához készült bevezetésében róltunk irván mond, hogy mindig olyan volt a természetünk, hogy a jó paripára vagy a puszta kardra többet adtunk, mint egy érdekes könyvre, mert a mellett, hogy karddal csináltuk a történetet, a tudományunk ellensége sohasem voltunk, hanem azt ápoltuk is.

Irodalmunkat még a XII. században is az előszó, a közszájon élő dal, a hagyomány fejezi ki. A betűvetés még a papok tudománya, a világi ember irnivalóját elvégzi más, de ez is latinul. A legrégebb magyar írásmű a XIII. század első felelől maradt reánk a deáki beneczés-egyház misekönyvébe jegyzett Halottas Beszédben.

A vegyesházi királyok korában is kevés még a magyar nyelvű irodalmi termék. Mátyás alkotásai megsemmisültek s még mielőtt a nemzet valamit alkothatott volna, bekövetkezett a mohácsi veszedelem. Ehhez járultak a vallási küzdelmek. Az irodalomnak ugy szólnán összes ágaiiban történt próbálkozás, de a közönségben nagyobb érdeklődést a vallásos iratoknál semmi sem ébresztett.

(Folytatása következik.)

pár esetben szolgálatuk igénybe is vétetett, mert egy néhány szép szem úgy elhódította a röpködő konfetti atomokat, mint a gyertya lángja az éjjeli pillét, s egyenesen e szép szemekbe fészkeltek be magukat nagy öröme az orvosoknak, kik fontossá tehettek magukat, — csendes — de csakhamar vidámságra változó keserűségére a szép szemek szép tulajdonosóknak.

Hat óra tájt, mikor az égiek már bizonyosak voltak a mulatság fényes sikere felől, a befejező indulót harogató tűzoltó zenekar hangjait ézengés váltotta fel, megeredett az eső, megtelt a nagy fedett tánczterem s folyt ott a mulatság olyan animoval, hogy a rendezésben fáradozó hölgyeknek csak úgy ropesett szívök az örömtől. Ekkor volt csak azután jó dolga az ételosztó asszonyoknak, étekhordó lányoknak vidám asztaltársaságok keletkeztek, melyek józuen fogyasztották a szépasszonytűtött, szépasszonymérte, szépleányszolgált adagokat, míg az imivalóló Knobloch bácsi renommirt vendéglője gondoskodott. Ugy eldolgotta magát a sok szép asszony, leány, hogy azt hittem a tánczhoz kedvük sem lesz, hát uram fia egy-egy adag kimérése, kihordása között nem kaptak-e időt egy pár fordulóra, hát az éhségi igények farasztó kielégítése után nem jártak-e az éjjeli órákig oly tüzzel, mintha egész délután és este egyéb dolguk sem lett volna, mint várni a várva várt tánczra!

Szép, kedves és a nemes czélnak igen szépen jövedelmező mulatság volt, méltó köszönet és dícséret illeti a Török Bertalané ó nagysága elnöklete alatt fáradozó hölgyeket, kiknek, teljes elismerésünk és a pompás mulatságért halás köszönetünk kifejezése mellett, ime névsorát adjuk:

Sorsolásnál közreműködtek: Dömök Erzsébet, Felszeghy Sándorné, Füzü Katinka, Magyar Jolán, Nagy Gizi, Szaniszló Jolánka, Kovács Katinka.

Konfettit árusítottak: Jakab Erzsé, Cirner Ella, Kovács Ilonka, Szathmáry Mari, Nagy Eliz, Bartha Lilla, Knobloch Erzsé, Kovács Mari, Ungerpek Gizi, Winkler Lia, Sillmann Mariska, Gerger Malvin, Müller Ida, Folyovich Annuska, Bihari Jolán, Végh Katus.

A czukrászda édes ügyeit igazították: Klimes Károlyné, Józsa Zsigmondné, Mátyás Mihályné, Folyovich Rózsika, Kovács Irma, Üveges Ida, Pető Piroska, Dezső Gizi, Dezső Lujza, Dancs Ida, Konez Ilonka, Asztalos Margit, Védél Lujza, Barta Kati, Hart Ilonka, Szathmáry Róza, Neumann Sarolta, Seprényi Erzsé, Zaida Adél, Paulini Irén, Egresi Teréz, Selmezi Erzsé, Kiss Anna.

A buffet ostromlóiit igyekeztek kedvesen kielégíteni: Horváth Miklósné, dr. Magyar Károlyné, Winkler Jánosné, Kasselik Emília, Barta Erzsé, Vég Erzsé, Szalai Aranka, Jakab Linka, Aszlányi Mariska, Laboncz Katinka, Bihari Etelka, Barta Erzsé, Straub Jolán, Domanczki Irén, Székely Ida, Köpeczi Ida, Lázár M., Sallak Róza, Mátyás Róza, Pánczél Erzsé, Vill Adél, Röder Anna, Sallak Lilla, Grünfeld Janka, Egresi Irma, Kiss Anna, Horváth Lili, Matyas Mari, Pierson Margerithe, Szász Böske és Ilona.

A bárca-pénztárnál Müller Mihályné, Cirner Józsefné, Barabás Károlyné, Járossi Bora, Kovács Gyuláné fáradoztak.

Vegyes hírek.

— **Lapunk t. olvasóit tisztelettel kérjük, hogy előfizetéseiket, valamint a hátralékokat a kiadóhivatalhoz sürgősen beküldeni sziveskedjenek.**

— **Erzsébet néhai felséges királynéknak** gyászos halálának fájdalmas emlékü évfordulója f. hó 10 én vasárnapra esvén, a gyász isteni tisztelet f. hó 11-én, hétfőn fog országzerzte megtartatni. Gyász isteni tisztelet lesz e napon d. e. 10 órakor a helybeli r. kath. templomban is, melyen bizonyára meg fog jelenni városunk kicsinye-nagyja, hogy imádkozzék boldogult nagyszonyunk áldott lelkéért. Ugy vasárnap, mint hétfőn gyűjtés lesz az isteni tisztelet alatt a templomban szeretett királynéknak emlékére Budapestén építendő templom részére. A Mária Valéria főherczegnő vednöksége alatt alakult szövetség megkeresése folytán Török Bertalané Breucsán Etelka urnó által felkért hölgyek bármí csekély adományt halás köszönettel fogadnak el e nagyszerű emlék alapjára, melyben naponta ima fog tartatni nemes szívű királynéknak.

— **A szegény tanulókat segélyező kör** nevében halás köszönetemet nyilvánítom tekintetes Kovács Gyula polgármester urnak és a t. városi tanácsnak azért, hogy a f. hó 3-án rendezett jötekonyszélu mulatságra világitási anyagokat adni kegyesek voltak. Továbbá tekintetes Horváth Miklós tűzoltó-főparancsnok urnak és a t. tűzoltó-egylet zenekarának a sétahangverseny rendezéséért; t. Lucze Sámuel v. gazda urnak sokféle szives fáradozásáért, különösen a népünnepély

rendezéséért és t. id. Kun József urnak a czukrászdahelyiség díjtalan átengedéseért. N. Enyed 1899. szeptember 4-én. Török Bertalané elnök.

— **A szegény tanulókat segélyező kör** mulatságára adakozni szivesek voltak: A buffet részere: Kovács Gyuláné, Cirner J. Józsefné, ifj. Winkler Jánosné, Ungerpek Miklósné, Székelyhidy Jánosné, Cseresznyés Gyuláné, ifj. Gráf Jánosné, Jakab Károlyné, Dömök Erzsébet, Báthori Ferencz tanárné, Hollós Istvánné, Fegarasí Beláné, Nagy Lajosné, Bihari Istvánné, Elekes Károlyné, ifj. Lázár Károlyné, Vajna Janka, Scheidel Józsefné, Füzü Dénesné, Lázár Károlyné, Will Károlyné, Sikorszki Jánosné, dr. Mátyás Mihályné, Müller Mihályné, Eröss Istvánné, Albert Ivánné, Horváth Miklósné, Dezső Zsigmondné, Konez Albertné, Schönberger Móiné, Kovács Ödönné, dr. Jenei Elekné, Benedek Gáborné, Felszeghy Sándorné, Klimesch Károlyné, Krismanits Vilmosné, Ujvári Imréné, Török Bertalané, Paulinyi Rudolfné, Pogány Jánosné, Folyovich Sándorné, dr. Magyar Károlyné, Józsa Zsigmondné, dr. Nagy Albertné, Fodor Miklósné, Kovács Károlyné, dr. Farnos Árpádné, Végh Istvánné, Szász Józsefné, Sillmann Nándorné, Lázár Adolfné, id. Winkler Jánosné, Winkler Bella, Saymann Józsefné, Török Józsefné, Knobloch Józsefné. Pénzt adtak: özv. Zeyk Miklósné 10 koronát, Bálint Jánosné 2 k., Szilágyi Farkasné 3 k., Papp Jánosné 2 k., Szigethi Jánosné 2 k., Barabás Károlyné 3 k., id. Gráf Jánosné 2 k., Lustig Lászlóné 3 k., Reich Mihályné 2 k., Szakács Lajosné 2 k., Sombori Sándorné 2 k., Nagy Ignáczné 4 k., Sallak Istvánné 2 k., Röder Antalné 2 k., Kerekes Mihályné 2 k., Geraszim Emilné 2 k., özv. Kórodi Sámuelné 2 k., Gazsa Samuné 2 k., Miksa Zsuzsánna 2 k., dr. Szabó Mihályné 4 k., Berna Teréz 4 k. Sorsolási tárgyakat ajándékozni szivesek voltak: dr. Magyar Károlyné, Józsa Zsigmondné, Török Bertalané, Klimes Károlyné, Müller Mihályné, Üveges András, Tóth Miklósné, Pethő Piroska, Mad. Pierson, ifj. Winkler Jánosné, Hajdu György, Hajdu Albert, Pánczél Erzsé, Kun Gyuláné, Barta Kati és Lilla, Seprényi Erzsé, Sillmann Mariska, Domanczki Irén, Neumann Géziné, Laboncz Katinka, Aczel Beláné, Barabás Károlyné, dr. Mátyás Mihályné, Mátyás Róza, Székelyhidy Jánosné, Cirner J. Józsefné, Dömök Erzsébet, Nagy Eliz és Gizi, Lázár Adolfné, Horváth Lili és Trési, Lustig László és neje, Egresi Teréz és Irma, özv. Wokal Jánosné, Mátyás Lina, Füzü Katinka, dr. Szaniszló Albertné, Szakács Gyula, Konez Albertné, Fegarasí Beláné, Kovács Gyuláné, Majláth Oszkár, Kiss Anna. Fogadják az egylet nevében szives adományaiért halás köszönetemet. Török Bertalané elnök.

— **A „Nagyenyedi Iparosok Önképzőköre“**

ez az aktuális, intelligens egyesület, humoros műsorral egybeállított jötekonyszélu műkedvelői előadást rendez e hó 9-én szombaton, a régi városház nagytérmeben. A műsor rendkívül mulattató számokból van összeállítva s mi, akik ismerjük a közreműködők tehetségét, meg vagyunk győződve, hogy feladatukat közmegelégedésre fogják megoldani és a remélhetőleg nagy közönségnek egy élvezetes estét fognak szerezni. Az előadást táncz követi, mit igazol a következő műsor is:

A „Nagyenyedi Iparosok Önképzőköre“ saját pénztára javára tánczczal egybekötött estélyt rendez a következő műsorral: 1. „A krakéler“, vig monolog Ábrányi Emiltől; előadja: Gerendi Albert. 2. „Találkozunk, nem bucsuzunk“, Kenedy Henriktől; enekli: Gerger Málvin k. a., zongorán kísér: Jakab Erzsé k. a. 3. „Vun-Csi“, kuplé a „Gesák“ című operettből; előadja: Kiss Albert. 4. „A szórakozott kisasszony“, vig monolog Gabányitól; előadja: Egressy Teréz k. a. 5. „Népdalok“ czigányzenekisérettel; enekli: Debreczeni Karoly. 6. „Az egyetlen kabát.“ Bohózat egy felvonásban. Némethől fordította Bártfay Paczóna Antal. Személyek: Pontos Gedeon könyvvezető egy kereskedő házánál: Teleky István. Pontos Fridolin, öcsese, festő: Gilla Miklós. Fűzfay Ártur, színműköltő: Szathmáry József. Faragó Albert, szobrász: Kiss Albert. Pinczér: Heggessy János. Levélhordó: Poloni Domokos. Helyárok: Körszek (oldalszék 1-4. sor) 80 kr. Zártszék 60 kr. Földszinti állóhely 40 kr. Karzati ülőhely 30 kr. Karzati állóhely 20 kr. Jegyek előre válthatók a Könyvnyomda és Papíráruhágy Részvénytársaság üzleti irodájában és este a pénztárnál. Felülfizetések a jötekonyszélu érdekében köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este pont 1/28 órakor.

— **Szülők figyelmébe.** Régi és igaz mondas, hogy minden ember anyyi ember, ahány nyelvet beszél. Az idegen nyelvek közül a franczia egyike azoknak, melynek ha nem is tökéletes ismerete, de legalább is tájékozottság abban, elengedhetetlen kellék a művelt társadalomban, ugy a társalgásnál, mint olvasmányainknál. Jó alkalom nyílik most a szülőknek, hogy gyermekeik ez ágban tudását gyarapíthassák, kiegészítsék,

amennyiben a körünkben letelepedett Pierson Alice francia tanítónő, egy igen művelt, distingvált úrnő, e hó 15-től kezdve egy hat óra terjedő tanfolyamot nyit, melynek azon előnye is lesz, hogy külön-külön órák lesznek megállapítva a fiu- és leánytanítványok részére, tekintettel az illetők iskolai elfoglaltságára, úgy hogy ebben zavarva egyáltalán nem lesznek. A tanfolyamra a beiratkozások a tanítónőnél eszközleendő Várszeg-utca 32. szám alatti lakásán s tekintettel az idő előrehaladottságára, figyelmeztetjük a szülőket mielőbbi jelentkezésre, hogy a tanfolyam megnyitása késedelmet ne szenvedjen. A bővebb feltételek magától a tanítónőnél — kit magunk részéről is melegen ajánlunk — tudhatók meg.

— **Septemberi jég.** Vasárnap a déli órákban erős jégverés látogatta meg a Maros-Ujvárral szomszédos Veresmartot, nemkülönbön Maros-Szent-Benedeket és nem egy szőlősgazdának szép reményét verte tönkre. A septembri jégverés a legnagyobb ritkaságok közé tartozik s annál keservebben érinti a gazdákat, mert ez időszakban már nyugodtabban lélekeznek fel, hogy jégveréstől nem kell tartaniok! De hát a természet utjai kiszámíthatatlanok!

— **Meghívó.** Az alsófehérvármegyei történelmi, régészeti és természettudományi egyesület szeptember hó 7-én délután 4 órakor Gyulafehérvárt a városház tanácstermében választmányi ülést tart, melyre a t. cz. választmányi tagok ezennel tisztelettel meghívattak. Gyulafehérvárt, 1899. szeptember hó 1-én. Az elnökség.

— **Jó az öreg a háznál.** Szépen beigazolta ezt Inceze Sámuel városgazda, az egész város, mondhatni vármegye, szeretett „Samu bácsi“-ja. Sok szó esett, sok éven át a rozoga vármegye hídjáért s ez a sok — nem mindig kiméletes — szó, nem egy keserű órát szerzett az öregnek, kitől nem egyszer hallottuk: „megesínáltatnám én fájulát, csak rendelnek már egyszer meg az arra hivatottak!“ Nos hát megrendelték és az öreg meg is csináltatta emberül, közmegelegedésre, magunk láttuk, tanui voltunk, hogy a tevékeny öreg naphosszat felügyelt, résen állott, hogy a hid gyorsan és jó móddal készüljön el, mi meg is történt s kérdés, ha az öreg ur nem fekszik bele ilyen lelkiismeretesen, jutott volna-e a dolog ilyen gyorsan dülőre! A hid meg van, a közönség megelegedetten használja s mi csak azt kívánjuk a fáradhatlan, buzgó Samu bácsinak, hogy addig éljen, s mindig a köznek, míg ez az alapos készülségi hid elromlik, hogy utódlját is ő állíttathassa fel! Szóval jó az öreg a háznál!

— **Hálás köszönet.** Kérem a t. szerkesztő urat a „Közérdek“ című lapban a következőket hirdetni: Kovrig Tivadarné született Scheidel Katalin ó nagysága, gáldtői lakos, a demeterpataki gör. kath. egyház építésére 50 frtot adományozott. A nagy tettért ezen az uton is a legmélyebb köszönetünket nyilvánítjuk. Demeterpataka, 1899. szeptember hó 2-án. Márk Simon gör. kath. lelkész, Dregics Vazul egyházi főgondnok.

Csarnok.

Disznótör.*

Arany János ismeretlen verse.
(Vége.)

Arany János eddig ismeretlen verse a disznótöről (melyet m. számunkban közöltünk) abban az időben keletkezett, amelyet Arany János a Bolond Istók-jában megénekel. Olyan kicsapongó kedv szülte volt ez, amelyet ő maga ilyenképpen jellemez:

A szőlős gazda is, az egyszeri,
Magánkivűl s órjögve kacagott fel,
Látván, hogy szőlejét a jég veri,
Dorogot ő is hirtelen kapott fel,
Paskolni kezdé, hullván könnyei:
„No hát, no!“ így kiált, „én uram-isten!
Csak rajta! hadd lám: mire megyünk ketten!“

Az az egyetlen, ami abban az időben a magyar embernek, kuruczoknak, labancznak, pecsovicnak, liberálisnak megmaradt, az a társasélet volt. Ott kerestük, nem a vigasztalást, hanem az enyhületet olyan reményekkel, amelyeknek megvalósulásában magunk sem bíztunk.

A nagykorúsi gimnáziumban néhány íróember megvonta magát. Hogy hová írjon? az nagyon kevés volt. Keves volt a foka (könyvkiadó, folyóirat) és sok volt az eskimó, azaz: poeta. Hát idővel rendelkezünk bőven, jó kedvvel is rendelkezünk. Az a bizonyos politikai eltompultság, amely mindenkit elfogott, elég időt adott. Szabó Károly, a legvérmesebb közöttünk, a a hírlapoknak nagy szorgalmas olvasója és kiváló magyarázója, mindig talált számunkra valami biztatót, amelyet örömmel hallottunk, de amelyben keveset hittünk.

* Arany János ez ismeretlen versét 1896-ban tette közzé s kommentálta egykori kártyára Szilágyi Sándor. Elhunyt tudósunk eme szép ismertetése most, az Arany Jánosra vonatkozó remniszcenciák közt nagyon is aktuális. Szerk.

tünk. Társas összejövetel is akadt, ha nem is nagyon sokszor, de koronként mégis. Egy-egy ünnep, egy-egy névnap megadta az alkalmat. Mi professzorok éppen annyian voltunk, hogy egymás között, néhány városi barátunkat is odaérve, jól találtuk magunkat.

És Aranyra, a még akkor friss, egészséges jókedvű Aranyra, nem esett nehezére nekünk valami meglepetést csinálni. Egyszer például, egy ilyen összejövetelen, az egész tanári testületet versbe foglalta. Egyik strófájára most is emlékszem:

„Weisz barátom, azt a foltot,
Mely egy éve még nem volt ott,
Viseld egészségesen.“

Weisz barátunk ugyanis akkor kezdett éppen kopaszodni.

Akkor híre se volt a különböző politikai véleményeknek, pártvillongásoknak, vallási viszályoknak, nemzeti-ségi különbözőzeteknek; minden becsületes ember egy párthoz tartozott: a semmittevők pártjához. Semmittevés alatt értem: a politikai akciótól való tartózkodást. Mert az az egy-két forradalmi kísérlet, amely a Székelyföldön és túl a Dunán felütötte fejét, nem talált utánczókra. Szóval: ez az idő nagyon kedvezett a társaséletnek, amely egyenes folytatása volt a 48-as év előtinek.

De térjünk vissza eredeti tárgyunkhoz. Ennek a híressé lett disznótörnek az volt a genezise, hogy egyik télen vacsorára hívtam meg a kollegátust. A vacsorát az én kedves háziasszonyom, Fodor néni készítette. A süldő malacot Fodor bácsi vásárolta meg akihez Arany János a Gerzson-napi ösmert köszöntő versét írta. Arany pedig, amint négy óraker a kollégiumból kijöttünk, hozzá fogott a versíráshoz. Nagy épepeit tervezett, amelyben minden professzor le lett volna írva. De mire a hét órát elütötte, csak a bevezetéssel készült el.

Felszedte hát magát a „böcskoros poeta“, mentegette, ahogy tudta, a későre érkezését, pedig senki sem kérdezte. Hanem amikor a végén a disznópecsenye az asztalra került, derült ki a késés oka Arany ugyanis felállt és szólt:

— Ezt a verset az utszélen találtam jöttemben; engedjék meg nekem, hogy felolvassam.

Na iszen, volt is egetverő nevetés!
Az a jó humor, az a tréfa, kedély, amely e versnek minden során előmlik, még jobban felvillanyozta a jókedvű társaságot.

A vacsoránál Tanárky prezidált, a későbbi államtitkár, aki akkor főgondnok volt. Mellette ült az öreg Gubody Sándor, a későbbi képviselő és Fodor bácsi. A hosszantartó nevetés közben Arany újra felállt és a verset nekem átadta. Ma is megvan, kedves ereklye tőle.

Ha már benne vagyunk az akkori körösi élet festésében, engedjen meg nekem szerkesztő ur egy kis kitérést.

Az az összetartás és barátságos szellem, amely a tanárok közt volt, nem maradt hatás nélkül az ifjuságra. Aranynak ma már öregségre jutott tanítványai büszkén emlegetik mostan is, hogy tőle hallgatták a magyar irodalom történetét. Sőt fölfelé is volt hatása. A tankerületi főgazdátokat akkor Schulinspektoroknak nevezték s a miénk igazán sok jóindulattal volt hozzánk. A minisztérium Bécsben elrendelte, hogy a protestáns intézetekben is csak olyan tanár lehet alkalmazva, aki a tanári vizsgát letette és arról diplomát kapott. Ezeket a vizsgákat természetesen németül kellett volna megtenni és felmentés csak nagyon kivételesen adatott meg. A körösi tanárok közül a legtöbb megkapta a felmentést és aki nem kapta meg, az is addig halasztotta a vizsga letétét, míg az abszolút kormány bukása megadta neki is a felmentést a vizsga alól. Aztán be kellett volna a német nyelvet hozni az iskolákba. De mindössze ebből annyi hajtattott végre, hogy a Vaterlandskunde-t német nyelven kellett volna tanítani. Azaz hogy kellett volna ugyan, de sohasem tanítottuk.

Néhány sort bemagoltak belőle és az érettségi vizsgán azt elmondották. Hanem aztán furcsa feleletek is származtak ebből. Egy ó-budai zsidó-gyerek például — aki különben már akkor is igen kitűnő hegedűs volt és ma a bécsi udvari opera első hegedűse — amikor azt kérdezte a Schulinspektor, hogy micsoda hegyek vannak Pest körül, s ő a Szent-Gellért-hegy nevét nem tudta megmondani, ugyancsak tőle kérdezte:

— Hát a Plattenseet hogy fordítaná magyarra?

És ő így fordította:

— Plátói tenger.

És még sem bukott meg, mert a többi tantárgyból jól felelt, a mi jó Schulinspektorunk pedig a német nyelv fogyatékos tudását nem vette fulságos szigoruan.

Ilyen világban és ilyen hangulatban keletkezett a „Disznótör“, melynek újra való elolvasása nekem gyönyörűséget szerez.

A nehéz, a csuf idők elmúltak, de hol vannak azok a régi szép disznótörök, amelyeknek poézise volt?! Milyen szegénység és mily sötétség, ha visszanezünk, de micsoda fényesség és fényűzés, egyszerűságról: Arany mint alkalmi költő, aki tréfából, kedvtőlésből, magán-társaság mulattatására ily gyönyörű és nagy poémát szerzett! Hajh, ki az, aki valamely nagy, nagy alkalomra egy strófát megírna, olyant, amilyent ő tudott. (Sz. N.)
Szilágyi Sándor.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

„Henneberg-selyem“

45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint, — csak akkor valódi, ha közvetlen gyárainból rendeltenek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. **Privát fogyasztóknak** postabér- és vámmentesen, valamint házhöz szállítva, **mintákat pedig posta fordultával** küldenek: **HENNEBERG G. selyemgyárai** (es. és kir. udvari szállító) **Zürichben.** — Magyar levelezés. — Szajzba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. 1

984—1899.

végrh. szám

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbíró V. 254 4 1898. számú végzése folytán Dr. Mayer Ödön ügyvéd által képviselt, a zalathnai takarékpénztár javára odaváló Albini Gyula és tars. ellen 620 frt tőke, ennek 1898. évi május hó 4. napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 76 frt 56 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 898 1/7. alap és felülfoglalt és 780 frtra becsült, a foglalási jegyzőkönyv 3. tétele alatt felvett 26 darab zalathnai takarékpénztári részvényjegyből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. bíróság idézett számú végzése folytán a helyszínen, vagyis a község házában Zalathnán leendő eszközössze 1899. évi szeptember hó 22. esetleg következő napján d. e. 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhívatom mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételéről a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldöttnek vagy írásban beadni avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Abrudbányán, 1899 ik év szeptember hó 1. napján.

Szabó Dénes,

kir. bir. végrehajtó.

1912 1—1

A szépség

emelésére és fentartására legkitűnőbb, teljesen

Margit-Crème.

Hatása meglepő.

Pár nap alatt szüntet szeptől, májfoltot, pörösnést, pattanást, bőrtakát (mitesser) és minden más bőrbajt. Kisimítja a ráncokat és himlőhelyeket, még koros egyéneknek is üde, bájos arczsinót kölcsönöz.

Dr. Mosengeil és Metzger hiruves tanárok az arczon levő ráncokat massage által tüntetik el. Erre kiválóan alkalmas a Margit-Crème. Ha az arczot naponként Margit Crémével masszírozzuk, nemcsak a szeptől, májfoltok és egyéb arczisztátlanságok tűnnek el, hanem a ráncok, himlőhelyek és egyéb rendellenességek, melyek öregség, gondok, betegség stb okoztak.

Övszer a nap és szél befolyása ellen. Nappal is használható. Nagy tégely 1 frt, kicsi 50 kr.

Margit hölgypor 60 kr. Margit szappan 35 kr.

Margi foggép (Zahupasta) 50 kr.

Rosetter hajregenerator az ősz hajnak eredeti színét adja vissza, 1 frt.

Hajszőkítő, bármily haját aranyzókére fest, 50 kr és 1 frt.

Tanochinin pomade, legjobb hajápoló és növesztő 35 és 50 kr.

Világosvári Bohus bajuszpedró dőlczeg, szép bajusz nevelésére, 25 és 35 kr.

FÖLDES KELEMEN

Arad, Deák Ferenc-utca 12.

Bel- és külhoni gyógyszerész és higienikus különlegességek, kötszerek, toilette-czikkék raktára. 9—10 1854. Telefon 111. szám.

Raktár minden gyógyszerárban.

3 frton felüli rendelmények bérmentve küldetnek.

655—1899. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a nagyenyedi kir. járásbíró V. 1033/3. sz. végzése által Dózsa Kálmán végrehajtó javára nagyenyedi lakos Dancs Mózes ellen 400 frt tőke, ennek 1898. év december hó 3. napjától számított 5% kamatai és egyéb tör-

Csak akkor valódi, ha minden doboz ezimenes védjeggyel van lezárva.

vényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság foglalt és 548 frtra becsült borsajtók, 2 ökör-szekér, 1 ló-szekér, vasbroncos hordókból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az 1899. V. 308. 2. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Nagy-Enyeden a városháza előtt leendő eszközésére 1899. évi szeptember hó 18-ik napjának délután 2 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-ez. 107. §-a értelmében, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

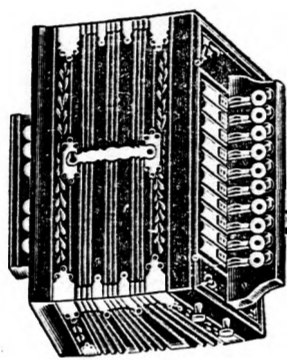
Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-ez. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Nagy-Enyeden, 1899. évi augusztus hó 14. napján
Gajzágó Simon,
kir. bírósági végrehajtó.

1991 1-1

STOWASSER J.
cs. és kir. udvari szállító,
* hangszergyáros, *
a Rákóczi-tárogató feltalálója
BUDAPEST, II., Lánchíd-u. 5. sz.

Hegedűk vonóval	3 frtól	15 frtig.
Mester-hegedűk vonóval	15 frtól	300 frtig.
Gordonkák vonóval	10 frtól	150 frtig.
Nagybögők vonóval	30 frtól	100 frtig.
Fuvolák	2 frtól	100 frtig.
Szárny-kürtök	14 frtól	20 frtig.
Czimbalmok	35 frtól	300 frtig.
Osi magyar tárogató szabaldalmazva	20 frtól	60 frtig.

Elpusztíthatatlan, kitűnő, erős hangú harmonikák 3, 4, 5, 6, 8, 10 frtól 80 frtig.

Templomi és más zenekarok részére szükséges fuvó- és vonóhangszerek előnyös fizetési feltételek mellett legjutányosabb árban szállíthatnak.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Harmonika-árjegyzék külön kérendő.

1907 2-12

977-1899. bvg. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez. 102. §-a értelmében ezennel közzírre teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbíróság 1899. évi V. 171 S. számú végzése folytán Dr. Fodor Vazul

ügyvéd által képviselt n.-szabeni Albina takarékpénztár, továbbá Glüeksel Reinhard, Aurária takarékpénztár és Detonáta tak.-pénztár végrehajtók javára verespataki Lup George és társai elleni 1140 frt. 200 frt, 378 frt és 150 frt tőkék, ezeknek a végzések szerint felszámítandó 5 és 6% kamatai és egyéb törvényes járulékaik követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság alap és felülfoglalt és 1301 frtra becsült Lup Georgénél 17 rész különböző nevű bányában, 2 tehén, 2 üő, 1 ló, 1 kesti, 2 szekér, 1 fegyver, 1 pisztoly, 1 Werthim-kassza, 2 disznó, 1 asztal 10 székel, Lup Szimonnál 2 ökör, 1 tehén, 2 borjú, 2 malacz és 30 juh és az 1898. évi 209 sz. jvkben felülfoglalt házi butorokból álló ingóságai nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbíróság idézett sz. kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis alperesek lakásán Bucsum és Verespatakon leendő eszközésére 1899. szept. 15-ik, esetleg következő napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-ez. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-ez. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Abrudbányán, 1899. évi augusztus hó 28. napján.

1910 1-1

Szabó Dénes,
bir. végrehajtó.

Sz. 974. 1899.

bvg. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez. 102. §-a értelmében ezennel közzírre teszi, hogy az abrudbányai kir. járásbíróságnak V. 287 S. 1898. számú végzése folytán dr. Fodor Vazul ügyvéd által képviselt butsumi Detonáta pénztár javára mogosi Bárbu Joán és társ. ell n 140 frt tőke és eddig összesen 39 frt 5 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság 899 113 alap és felülfoglalt és 715 frtra becsült Negrú Jozsivnál 4 ökör, 2 ló és 30 juh, Barbu Jánosnál 2 ökör, 26 juh és 1 tehénből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek az abrudbányai kir. járásbíróság idézett számú kiküldetést rendelő végzése folytán a helyszínén, vagyis alperesek lakásán Mogoson leendő eszközésére 1899. évi szeptember 20-ik, esetleg következő napjának d. e. 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-ez. 107 §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-ez. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő. Végül felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéséig alulírt kiküldöttnek vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni tartoznak.

A törvényes határidő a hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Abrudbányán, 1899. évi augusztus hó

1909 1-1

Szabó Dénes,
kir. bírósági végrehajtó.

Az előpataki ásványos gyógyviz

a világ legelső égvényes vasas vizének ismertetett el. **Szénsav- és vastartalomra** fölülmulja az eddig ismert összes vasas vizeket, nem vévén ki Pymont, Spaa és Schwalbachot is.

A vasas vizek közül az által tűnik ki, hogy **hajtó-sókat** tartalmaz és **szén-savas natronra** nézve **felülmulja az összes említett vizeket**, mi által világhírű a **gyomor jótékony hatására.**

Gyógyító hatása az előpataki ásványos gyógyviznek kitűnően bevált: a **gyomor és belek idült hurutjainál, gyomorgöres, gyomorégésben, máj- és lépdagmatokban, sárgaságban, epekövekben, egyáltalában gyermekeknél a szervezet ép és erős kifejlődését vas- és mézstartalmánál fogva meglepően elősegíti**

Az előpataki ásványvizeket nem csak a betegek használják, egészséges embereknek is üdítő italul szolgál s különösen borral vegyítve a háztartásnál általános használatban van.

Kapható minden jelesebb fűszerkereskedés és vendéglőben.

Főraktár Nagy-Enyed, Gyulafehérvár, M. Ujvár, Tövis és ezek vidékére:

SCHÖNBERGER MÓR urnál

Nagy-Enyeden, Magyar-utca 52. sz.

20-76 1823

Személyszállító vonatok indulási ideje.

A vonatok indulási ideje középeurópai idő szerint van megállapítva. Az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli idő a percek althuzásával van megjelölve.

Kolozsvárról indul:

Budapest felé:

503 sz. gyors v.	505 sz. szem. v.	525 sz. vegy. v.	507 sz. szem. v.	501 sz. gyors v.
5 ²³	7 ⁰⁰	2 ¹⁰	6 ¹³	11 ⁰¹

Doés felé:

2 sz. szem. v.	14 sz. vegy. v.
7 ²⁵	4 ³⁸

Brassó felé:

502 sz. gyors v.	528 sz. vegy. v.	544 sz. sz. sz. t. v.	506 sz. szem. v.	514 sz. szem. v.
6 ¹¹	8 ⁴⁰	2 ⁰⁵	8 ⁴⁸	11 ¹⁰

Brassóból indul:

Predeal felé:

516 sz. szem. v.	592 sz. sz. sz. t. v.	502 sz. gyors v.
3 ⁵⁵	11 ⁰⁰	2 ¹⁹

Budapest felé:

527 sz. vegy. v.	501 sz. gyors v.	505 sz. szem. v.
5 ⁰⁸	2 ⁴⁵	7 ⁴⁸

K.-Vásárhely felé:

7802 sz. szem. v.	7812 sz. vegy. v.	7804 sz. szem. v.
5 ¹⁹	8 ⁵⁰	3 ¹⁵

Zernest felé:

7711 sz. vegy. v.	7713 sz. vegy. v.
8 ³⁵	3 ⁰⁰

Nagy-Váradról indul:

Budapest felé:

501 sz. gyors v.	503 sz. gyors v.	505 sz. szem. v.	545 sz. sz. sz. t. v.	507 sz. szem. v.
2 ³⁸	8 ⁴³	11 ³²	2 ²²	11 ⁰⁴

Kolozsvár felé:

508 sz. szem. v.	502 sz. gyors v.	524 sz. vegy. v.	506 sz. szem. v.	504 sz. gyors v.
2 ⁰⁶	2 ¹⁸	1 ²²	3 ⁵⁸	7 ¹⁴

Csaba felé:

8902 sz. szem. v.	8904 sz. szem. v.	8912 sz. vegy. v.
10 ²⁰	4 ²⁵	7 ³⁰

Gyoma felé:

6212 sz. vegy. v.	6202 sz. szem. v.
5 ⁵⁰	2 ³⁷

Tövisről indul:

Brassó felé:

506 sz. szem. v.	502 sz. gyors v.	528 sz. vegy. v.
12 ²⁴	8 ³⁷	1 ³⁰

Kolozsvár felé:

513 sz. szem. v.	505 sz. szem. v.	527 sz. vegy. v.	501 sz. gyors v.
1 ¹⁷	3 ³³	1 ⁵⁵	8 ⁰⁶

Arad felé:

605 sz. szem. v.	601 sz. gyors v.	607 sz. szem. v.	611 sz. vegy. v.
3 ⁴³	3 ³³	2 ⁰⁰	8 ¹¹

Besztercze felé:

7112 sz. vegy. v.	7164 sz. sz. sz. t. v.	7170 sz. sz. sz. t. v.
4 ⁰⁰	9 ¹⁰	4 ²⁰